

- MC

**UDSKRIFT
AF
SØ- & HANDELSRETTENS DOMBOG**

KENDELSE

Afsagt den 18. marts 2009

H-47-08

Alpi Danmark A/S

(advokat Jacob Rosing)

mod

De JongTransport op-en overslag V.O.F.

(advokat Jakob Kristensen)

Indledning og påstande

Denne kendelse afgør, hvorvidt værneting for regreskrav mellem to fragtførere skal fastlægges efter CMR-lovens § 47, stk. 2, når der er tale om en fuldt ud viderekontraheret transport.

Alpi Danmark A/S har påstået sagen fremmet ved Sø- og Handelsretten.

De Jong Transport, op-en overslag V.O.F har påstået sagen afvist.

Sagfremstilling

I juni 2008 fik Alpi International Forwarders BV i opdrag at forestå transport af en ladning tekstilvarer fra Holland til Danmark. Opdraget blev viderekontraheret til det danske datterselskab Alpi Danmark A/S (herefter Alpi), der igen viderekontraherede til De Jong Transport, op-en overslag V.O.F. (herefter De Jong). Chaufføren fra De Jong overtog ladningen i Zaandam, Holland, og kørte den til Frederikshavn, hvor ladningen blev udleveret til modtageren, Tøjland Import/Export.

Alpi gør gældende, at De Jong ikke burde have udleveret ladningen til modtageren, idet der var givet instruks om, at ladningen ikke måtte udleveres, forinden Alpi International Forwarders B.V. havde givet tilladelse hertil. De Jong gør gældende, at der ikke blev afgivet instruks herom.

Alpi International Forwarders BVs opdragsgiver, Yagua Trading, har i skrivelse af 30. juni 2008 overfor Alpi International Forwarders B.V. rejst krav om betaling af 86.007,72 EUR på grund af manglende overholdelse af instruktionen. I mail af 4. juli 2008 har Alpi International Forwarders BV holdt Alpi fuldt ansvarlig for kravet. Der foreligger ikke oplysninger om, hvilke skridt der er taget for at få kravet fastslået.

Alpi har den 8. juli 2008 anlagt sag med påstand om, at De Jong skal friholde Alpi for det tab, som Alpi måtte blive pålagt som følge af den påståede tilsidesættelse af afleveringsinstruksen.

De Jong har påstået frifindelse.

Der er mellem parterne enighed om, at sagen skal afvises fra Sø- og Handelsretten, såfremt værnetinget skal afgøres efter CMR-lovens § 47, stk. 2.

Parternes argumenter

De Jong har gjort gældende, at værnetinget i denne sag skal afgøres på grundlag af CMR-lovens § 47, stk. 2, jf. § 46, uanset om CMR-lovens § 43 finder anvendelse eller ej. Efter § 47, stk. 2, jf. § 46 er der ikke værneting ved Sø- og Handelsretten i Danmark, hvorfor sagen må afvises.

CMR-konventionen blev inkorporeret i Danmark ved CMR-loven. Det var ikke tilsigtet, at der med CMR-loven skulle ske realitetsændringer i forhold til CMR-konventionen, jf. U 1987.481 H.

Ved fortolkningen af CMR-loven må der lægges afgørende vægt på den autentiske engelske konventions tekst. Formålet med CMR-konventionen er at sikre ensartede regler i alle konventionslande. Konventionen bør fortolkes udvidende for at beskytte svage parter. Ved fortolkningen af CMR-loven lægger Højesteret betydelig vægt på udenlandske domme, jf. U 1987.481 H.

CMR-lovens § 46 omhandler regreskrav mellem fragtførere og finder anvendelse, uanset om betingelserne for anvendelsen af § 43 er opfyldt. Denne fortolkning er i overensstemmelse med retspraksis i andre konventionslande, jf. afgørelsen i sagen *Ulster-Swift Ltd. v. Taunton Meat Haulage Ltd.*, hvor Court of Appeal udtrykkeligt har taget stilling til spørgsmålet.

CMR-lovens § 47, stk. 2, henviser direkte til § 46, der ikke stiller krav om, at betingelserne i § 43 er opfyldt. Af ordlyden i artikel 37, der ligger til grund for CMR-lovens § 46, fremgår klart, at det ikke er et krav for anvendelsen af artikel 37, at artikel 34 (CMR-lovens § 43) er opfyldt. Den eneste betingelse for at anvende § 46 er, at fragtføreren ønsker at videreføre et erstatningskrav. Der kan ikke stilles krav om, at der nedlægges påstand om erstatning. Artikel 37 henviser hverken til kapitel VI eller artikel 34. Formålet med § 46 er at fastlægge den indbyrdes ansvarsfordeling mellem flere fragtførere. Der er således ingen grund til at stille krav om, at betingelserne i § 43 er opfyldt.

CMR-lovens § 43 vedrører flere fragtføreres solidariske ansvar. Bestemmelsen er en særbestemmelse om et potentielt byrdefuldt solidarisk ansvar, og betingelserne for, at et sådant ansvar kan gøres gældende, kan ikke overføres på de øvrige bestemmelser i CMR-lovens kapitel VI. Hverken efter sin ordlyd eller efter sit formål forsøger § 43 at definere, hvilke transporter der er omfattet af kapitel VI. Det er derfor ubegrundet at lade § 43 være bestemmende for, hvornår kapitel VI finder anvendelse.

Det er ubestridt, at begge parter er fragtførere i CMR-lovens og CMR-konventionens forstand. Det er også ubestridt, at det rejste regreskrav er et krav mellem to fragtførere. Alpis regreskrav over for De Jong er derfor omfattet af CMR-lovens § 46, og værnetinget skal fastlægges efter § 47, stk. 2.

Ex tuto gøres det gældende, at betingelserne for anvendelse af CMR-lovens § 43 er opfyldt. Til støtte herfor anføres, at § 43 både efter sin ordlyd og efter sit formål finder anvendelse på fuldt ud viderekontraherede transportere. CMR-lovens § 43 svarer til CMR-konventionens artikel 34. Ordet "performance" i artikel 34 henviser til en kontraktretlig forpligtelse og ikke en fysisk udførelse. I U 1986.947 SH var det ikke et krav, at fragtføreren rent faktisk havde deltaget i transporten. I U 2000.1372 H blev det ubestridt lagt til grund, at § 43 fandt anvendelse på en fuldt ud viderekontraheret transport.

Såfremt retten kommer frem til, at der er værneting efter CMR-lovens § 47, stk. 2, skal sagen afvises fra Sø- og Handelsretten, idet der ikke er valgfrihed mellem § 47, stk. 2, og § 39. CMR-lovens § 47, stk. 2, må i den forbindelse anses for en særbestemmelse i forhold til § 39.

Alpi har gjort gældende, at betingelserne for anvendelsen af de særlige regler i CMR-lovens kapitel VI ikke er opfyldt, idet den i sagen omhandlede transport ikke er en befordring, der udføres af flere landevejsfragtførere efter hinanden, jf. CMR-lovens § 43. Alpiss krav er derfor ikke omfattet af CMR-lovens § 46. Værnetinget skal som følge heraf ikke afgøres efter reglerne i CMR-lovens § 47, stk. 2. Derimod skal værnetinget afgøres efter de almindelige værnetingsbestemmelser i CMR-lovens § 39. Som følge heraf er der værneting ved Sø- og Handelsretten, idet bestemmelsesstedet er beliggende i Danmark.

CMR-lovens § 39 er lovens hovedregel, hvilket indikeres i CMR-konventionens artikel 31. CMR-lovens § 47, stk. 2, er derimod en særbestemmelse, som alene omhandler successive transportere udført af flere fragtførere efter hinanden.

Det er en betingelse, for at § 47 kan finde anvendelse, at grundbetingelserne i kapitel VI er opfyldt. For at kunne anvende kapitel VI, som vedrører befordring, som udføres af flere fragtførere efter hinanden, skal ordlyden i § 43 være opfyldt. Det er både i dansk og norsk retspraksis lagt til grund, at § 43 skal være opfyldt, for at § 47, stk. 2, kan anvendes, jf. FED 2003.488 SH og FED 2001.2686 SH. Alene én engelsk Court of Appeal dom støtter De Jongs synspunkt.

I henhold til ordlyden af § 43 skal to betingelser være opfyldt, for at transporten er omfattet af bestemmelsen. Transporten skal udføres af flere landevejsfragtførere efter hinanden og skal ske i henhold til det samme fragtbrev. Der skal være tale om flere fragtførere, der tager del i den fysiske faktiske transport. Dette er ikke tilfældet i denne sag.

Såfremt § 43 også skal finde anvendelse på fuldt ud viderekontraherede transportere, ville det være en udvidende fortolkning af bestemmelsen, hvilket der ikke er belæg for. Tværtimod bør bestemmelserne fortolkes indskrænkende.

Det følger af ordlyden af § 47, at denne alene finder anvendelse på krav efter § 46. Efter ordlyden af § 46 kræves det, at en sagsøger kræver regres for allerede betalt erstatning. I denne sag har Alpi alene nedlagt påstand om friholdelse, men ikke om erstatning. Betingelserne i § 46 er derfor ikke opfyldt, hvorfor § 47, stk. 2, også af denne grund ikke finder anvendelse.

Sagen bør herefter fremmes ved Sø- og Handelsretten efter den generelle værnetingsbestemmelse i CMR-lovens § 39.

Sø- og Handelsrettens afgørelse

Der er mellem parterne enighed om, at både Alpi og De Jong skal anses for fragtførere i CMR-lovens forstand. Transporten af godset fra Holland til Danmark skulle i sin helhed udføres af De Jong. Transporten blev således udført af en fragtfører og ikke af flere fragtførere efter hinanden med én og samme fragtaftale som grundlag. Transporten er således ikke omfattet af ordlyden i § 43.

Efter ordlyden i såvel CMR-konventionen og CMR-loven omhandler kapitel VI "befordring, som udføres af flere fragtførere efter hinanden". Retten finder ikke, at ordet "performed" i konventionsteksten skal oversættes på anden måde end sket i den danske lovtæst. Heller ikke efter indholdet af bestemmelserne i kapitel VI eller efter almindelige juridiske fortolkningsprincipper er der grundlag for en udvidende fortolkning af undtagelsesbestemmelserne i kapitel VI.

Værnetinget skal således afgøres efter den almindelige værnetingsbestemmelse i CMR-lovens § 39. Da bestemmelsesstedet for transporten var i Danmark, er der værneting i Danmark, hvorfor sagen henhører under Sø- og Handelsrettens kompetence.

Thi kendes for ret:

Sagen fremmes.

Mette Christensen

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes
P.j.v. Sø- og Handelsretten, den